

Skreddare Vilhelm
Esjmo
Kärds hd.

1921

Per Arman 1
N. Harrie Rinneback
1910

1921

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Skäme

Sågen.

H. Harrie Rinneback, Lund.

Da jag i vinter lovade att
skrivna upp en sagor fran Alarp, sa vill
jag nu gattan något rent saktan upp
de liflet. Sågen har jag för länge sedan
hört av en gammal bekant skreddare,
"Skreddare Vilhelm" kallad. Han saknar visst
fakt hemmet, men jag har hört honom ha
min svager för Alarp i Alarp, hos vilken
han ibland för mig en mal mat.

För en kort tid sedan såg jag Alarp
"Skreddare Vilhelm" där. Jag var snart hans
tacksamme åhörare. Han följde nämligen att
jag trudde på hans historier. Och det följde
tyvärr många, påstod han, som sade att
det var "bara logn allihop". De "trudde" inte
på nånting utom lidningarna," sade han.

Och så gick jag honom att den Alarp-
sagen. Det var tilltals mycket i den, men
jag lät honom själva säga så varaktigt som
möjligt. — Och här är den.

H. Harrie Rinneback den 15 juli 1910.

(38)

Per Arman

1921

2
 Pagan från Olaf, Espkults socken.
 (Olaf hette då Tanga)

Truls i Tanga hette en man, som var den rikaste och mäktigaste bonde i trakten. Han hade tre söner och tre döttrar. Om sönerna hade blivit späta så skulle man ha sagt att de skulle ha varit som de var. För att detta ej skulle ske, sådes sönerna vid unga år till främmande land.

Såsom döttrarna blivit vuxna, skulle de en söndag gå till kyrkan*. Komma till kyrkan måste de tre män, som såg ut som främlingar. Då dessa såg att ungdomarna voro klädda i silke, pärlor, de de, dygde dem och kände silkekläderna. - Där framman dygdes, uppspen- o tre källor, av vilka de två ännu finnes.

Yngsta fästade sin vandrings. När de kommit till höjden öster om Tramban mötte en av Olaf, såg de på källan en gård, som den äldste fästod vara deras hem. Den yngre te steg då upp på en sten sten och såg upp mot gården. Han hade inte igen den vägen han utbrast: "I den gården står hem, så må denna sten spricka sönder i tre delar!" I samma stund kunnade stenen i tre delar, och han själva blev stående på den mellersta. (Stenen finnes ännu vid "Tallarehuset" i Buckarp.) Då fästade sönerna, att det var deras hem, de såg, och gick över dalen dit upp.

När Truls i Tanga bland deras tillhörigheter upptäckte sina dötters silkeklädsningar, fästod han att främlingarna hade dröjt hans döttrar. Då lät han sitt folk söka fram

* Kabbelan, pålås det.

3
Linnar.

Efter att ha varit utklädd denna kvällen kom
han av några jäderkonsterna, att det var hans
söner, som hans fader hade döpt. Förlovet
hans dotter blev sig själva. Och inom kort
dog hans hustru av sorg.

Folket reste sig tillräckligt vid gårdens vilket
annu står där (nästan till Alströms gård i Alarp).